

Rolník a rorýsek

Záviš

Svážel rolník svážel seno,
když mu spadl na rameno
chcíplý rorýsek.

Pravděpodobně chcíp v letu,
dal sbohem tomuhle světu,
odrazil se od ramene na písek.

Rolník sebou silně trhnul,
zmateně se na zem vrhnul
vedle rorýska.

Pak ohmatal jeho peří
ze země se zvedl stěží,
zjistil že ten nebožák již nepíská.

Proč asi rorýsek chcíp, když se tak vesele vznášel.
A proč mně na záda vlít, když náhle chudáček zašel.
Tohleto rolníka velice trápilo
až ho to nuzáka nervově zchromilo.
Sliny mu z úst vytékaly proudem šíleným.

Rolník zvedl ptáčka z písku
nedotknul se ani řízku
od přítele z hor.

Poté propukl v pláč silný,
dlouze plakal dělník pilný
až den pokryl černej chmurnej flór.

Nese nese ptáčka domů,
do chaloupky blízko lomu,
rolník plačící.

Uložil jej na lavici,
zavřel dveře na petlici,
slzy kterak koule na líci.

Proč asi rorýsek chcíp, když se tak vesele vznášel.
A proč mně na záda vlít, když náhle chudáček zašel.
Tohleto rolníka velice trápilo
až ho to nuzáka nervově zchromilo.
Sliny mu z úst vytékaly proudem šíleným.

Nejprve vzbudil babičku,
potom ženu, dceru, vnučku
rukou třaslavou.

Jak rorýska uviděli,
v mžiku na zem popadali,
ve svých srdcích s ránou krvavou.

Ráno když se rozednilo,
na chalupu hrůzu vlilo
slunce červené.

Smrt si odnesla babičku,

potom ženu dceru vnučku,
rolník v šoku zpíval na seně.

Proč asi rorýsek chcíp, když se tak vesele vznášel.
A proč mně na záda vlít, když náhle chudáček zašel.
Tohleto rolníka velice trápilo
až ho to nuzáka nervově zchromilo.
Sliny mu z úst vytékaly proudem šíleným.